Dit document vormt slechts een documentatiehulpmiddel en verschijnt buiten de verantwoordelijkheid van de instellingen

►**B**

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 28 mei 1969

inzake de harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen met betrekking tot de vrijstellingen van omzetbelastingen en accijnzen die bij invoer worden geheven in het internationale reizigersverkeer

(69/169/EEG)

(PB L 133 van 4.6.1969, blz. 6)

Gewijzigd bij:

		Publicatieblad		
		nr.	blz.	datum
►**M1**	Tweede richtlijn 72/230/EEG van de Raad van 12 juni 1972	L 139	28	17.6.1972
►**M2**	Derde Richtlijn 78/1032/EEG van de Raad van 19 december 1978	L 366	28	28.12.1978
►**M3**	Vierde Richtlijn 78/1033/EEG van de Raad van 19 december 1978	L 366	31	28.12.1978

▼B

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 28 mei 1969

inzake de harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen met betrekking tot de vrijstellingen van omzetbelastingen en accijnzen die bij invoer worden geheven in het internationale reizigersverkeer

(69/169/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 99,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat het, ondanks de totstandkoming van de douane-unie, welke in het handelsverkeer tussen de Lid-Staten de afschaffing met zich bracht van de douanerechten en van het merendeel der heffingen van gelijke werking, noodzakelijk is, in afwachting van een verdergaande harmonisatie der indirecte belastingen, in dit handelsverkeer de belastingheffing bij invoer en het ontheffen van belasting bij uitvoer, te handhaven;

Overwegende dat het wenselijk is dat de bevolking der Lid-Staten zelfs vóór deze harmonisatie, zich meer bewust wordt van de realiteit van de gemeenschappelijke markt en dat te dien einde maatregelen worden genomen om in het reizigersverkeer tussen de Lid-Staten de regeling voor de belastingheffing bij invoer verder te liberaliseren; dat leden van het Europese Parlement herhaaldelijk op deze maatregelen hebben aangedrongen;

Overwegende dat dergelijke verlichtingen voor het reizigersverkeer een verdere stap vormen naar de onderlinge openstelling van de markten der Lid-Staten en naar het scheppen van omstandigheden welke analoog zijn aan die van een binnenlandse markt;

Overwegende dat deze verlichtingen beperkt moeten blijven tot de niet-commerciële invoer van goederen door reizigers; dat deze goederen in de regel in het land van herkomst (land van uitreis) slechts inclusief belasting kunnen worden verworven, zodat het door het land van inreis afzien — binnen de gestelde grenzen — van de heffing van omzetbelasting en accijnzen bij invoer, vermijdt dat dubbele belastingheffing plaatsvindt, zonder dat zulks ertoe leidt dat geen belasting wordt geheven;

Overwegende dat een communautaire regeling inzake verlichting van belastingen bij invoer ook in het reizigersverkeer tussen derde landen en de Gemeenschap noodzakelijk is,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

▼M3

1. Goederen die deel uitmaken van de persoonlijke bagage van uit derde landen komende reizigers zijn vrijgesteld van omzetbelastingen en accijnzen die bij invoer worden geheven, mits het invoer betreft waaraan elk handelskarakter vreemd is en de totale waarde van die goederen per persoon niet meer dan veertig Europese rekeneenheden bedraagt.

▼B

2. Voor reizigers beneden de vijftien jaar kunnen de Lid-Staten het bedrag van deze vrijstelling beperken tot minimaal ►M3 twintig Europese rekeneenheden ◄.

3. Overtreft de totale waarde van verscheidene goederen per persoon het bedrag van ►M3 veertig Europese rekeneenheden ◄, c.q. het overeenkomstig lid 2 vastgestelde bedrag, dan wordt de vrijstelling tot deze bedragen verleend voor die goederen waarvoor bij afzonderlijke

▼B

invoer, deze vrijstelling had kunnen worden verleend, met dien verstande dat de waarde van een afzonderlijk goed niet mag worden gesplitst.

Artikel 2

▼M2

1. Goederen die deel uitmaken van de persoonlijke bagage van reizigers afkomstig uit Lid-Staten van de Gemeenschap, zijn vrijgesteld van de omzetbelastingen en accijnzen die bij invoer worden geheven, mits deze goederen voldoen aan de voorwaarden van de artikelen 9 en 10 van het Verdrag en werden verkregen onder de algemene belastingregeling van de binnenlandse markt van een van de Lid-Staten, en het invoer betreft waaraan elk handelskarakter vreemd is en de totale waarde van die goederen per person niet meer dan honderdtachtig Europese rekeneenheden bedraagt.

▼B

2. Voor reizigers beneden de vijftien jaar kunnen de Lid-Staten het bedrag van deze vrijstelling beperken tot minimaal ►M2 vijftig Europese rekeneenheden ◄.

3. Overtreft de totale waarde van verscheidene goederen per persoon het bedrag van ►M2 honderdtachtig Europese rekeneenheden ◄, c.q. het overeenkomstig lid 2 vastgestelde bedrag, dan wordt de vrijstelling tot deze bedragen verleend voor die goederen waarvoor, bij afzonderlijke invoer, deze vrijstelling had kunnen worden verleend, met dien verstande dat de waarde van een afzonderlijk goed niet mag worden gesplitst.

▼M2

4. Indien de in lid 1 bedoelde reis plaatsvindt:

— via het grondgebied van een derde land, met dien verstande dat voor de toepassing van deze richtlijn het zonder landing overvliegen van een grondgebied niet als een reis via dat grondgebied wordt aangemerkt, of

— vanuit een gebiedsdeel van een andere Lid-Staat, in welk deel de omzetbelasting en/of de accijnzen niet van toepassing zijn op goederen die aldaar worden verbruikt,

moet de reiziger kunnen aantonen dat de in zijn bagage meegevoerde goederen werden verkregen onder de voor de binnenlandse markt van een der Lid-Staten in het algemeen geldende belastingregelingen en dat deze goederen niet voor enigerlei teruggaaf van omzetbelasting en/of accijnzen in aanmerking komen. Wanneer dit bewijs niet kan worden geleverd, is artikel 1 van toepassing.

5. De totale waarde van de met vrijstelling toe te laten goederen mag in geen geval de in de leden 1 en 2 vastgestelde bedragen overschrijden.

▼B

Artikel 3

Voor de toepassing van deze richtlijn:

1. wordt voor het bepalen van de vrijstelling bedoeld in de artikelen 1 en 2 de waarde van de persoonlijke goederen die tijdelijk worden ingevoerd of na tijdelijke uitvoer wederom worden ingevoerd, buiten beschouwing gelaten.

2. wordt als invoer waaraan elk handelskarakter vreemd is beschouwd de invoer welke:

   a) een incidenteel karakter draagt, en

   b) uitsluitend betrekking heeft op goederen, bestemd voor persoonlijk gebruik van de reizigers dan wel voor gebruik door leden van hun gezin of bestemd om ten geschenke te worden aangeboden, mits blijkens de aard en de hoeveelheid der goederen aan die invoer geen commerciële overwegingen ten grondslag liggen.

▼M3

3. Onder persoonlijke bagage wordt verstaan alle bagage die de reiziger bij zijn aankomst bij de douane kan aangeven, alsmede de bagage die hij later bij die douane aangeeft, mits hij kan bewijzen dat deze bij zijn vertrek als begeleide bagage was ingeschreven bij de maatschappij die zijn vervoer heeft verzorgd.

Draagbare reservoirs die brandstof bevatten, worden niet als persoonlijke bagage beschouwd. Voor elk motorvoertuig wordt evenwel vrijstelling van rechten verleend voor de zich in een dergelijk reservoir bevindende brandstof tot een hoeveelheid van maximaal 10 liter, onverminderd de nationale bepalingen inzake bezit en vervoer van brandstof.

▼B

Artikel 4

▼M1

1. Onverminderd de nationale voorschriften welke ter zake gelden voor reizigers die hun verblijfplaats buiten Europa hebben, past iedere Lid-Staat ten aanzien van de invoer met vrijstelling van omzetbelasting en accijnzen van de hieronder genoemde goederen de volgende kwantitatieve beperkingen toe:

	I *Verkeer tussen derde landen en de Gemeenschap*	II *Verkeer tussen Lid-Staten*
a) tabaksprodukten:		
sigaretten	200 stuks	300 stuks
of		
cigarillo's (sigaren die per stuk niet meer dan 3 gram wegen)	100 stuks	150 stuks
of		
sigaren	50 stuks	75 stuks
of		
rooktabak	250 gram	400 gram
b) alcoholische dranken:		
— gedistilleerde en alcoholhoudende dranken met een alcoholgehalte van meer dan 22°	1 fles van het gebruikelijke type (van 0,70 liter tot 1 liter)	in totaal 1,5 liter
of		
gedistilleerde en alcoholhoudende dranken, aperitieven op basis van wijn of van alcohol, met een alcoholgehalte van ten hoogste 22°; mousserende wijnen, likeurwijnen	in totaal 2 liter	►M2 in totaal 4 liter ◄
en		
— niet-mousserende wijnen	in totaal 2 liter	in totaal 3 liter
c) parfum	50 gram	75 gram
en		
toiletwater	¼ liter	⅜ liter
d) koffie	500 gram	750 gram
of		
koffie-extracten en -essences	200 gram	300 gram
e) thee	100 gram	150 gram
of		

▼M1

	I *Verkeer tussen derde landen en de Gemeenschap*	II *Verkeer tussen Lid-Staten*
thee-extracten en -essences	40 gram	60 gram

▼M2

2. Aan reizigers beneden de zeventien jaar wordt geen vrijstelling voor de in lid 1, sub a) en b), genoemde goederen verleend.

Aan reizigers beneden de vijftien jaar wordt geen vrijstelling voor de in lid 1, sub d), genoemde goederen verleend.

▼B

3. De waarde van de in lid 1 genoemde goederen wordt, binnen de in dat lid vastgestelde kwantitatieve begrenzingen en met inachtneming van de in lid 2 gestelde beperkingen, buiten beschouwing gelaten bij het bepalen van de in de artikelen 1 en 2 bedoelde vrijstelling.

▼M2

4. Indien de in artikel 2, lid 1, bedoelde reis plaatsvindt

— via het grondgebied van een derde land, met dien verstande dat voor de toepassing van deze richtlijn het zonder landing overvliegen van een grondgebied niet als een reis via dat grondgebied wordt aangemerkt, of

— vanuit een gebiedsdeel van een andere Lid-Staat, in welk deel de omzetbelasting en/of de accijnzen niet van toepassing zijn op goederen die aldaar worden verbruikt,

moet de reiziger kunnen aantonen dat de in zijn bagage meegevoerde goederen werden verkregen onder de voor de binnenlandse markt van een der Lid-Staten in het algemeen geldende belastingregelingen en dat deze goederen niet voor enigerlei teruggaaf van omzetbelasting en/of accijnzen in aanmerking komen. Wanneer dit bewijs niet kan worden geleverd, zijn de in lid 1, in kolom I vermelde hoeveelheden van toepassing.

5. De totale hoeveelheid van de met vrijstelling toe te laten goederen mag in geen geval de in lid 1, in kolom II vermelde hoeveelheden overschrijden.

▼B

Artikel 5

▼M1

1. De Lid-Staten kunnen de waarde en/of de hoeveelheid van de voor vrijstelling in aanmerking komende goederen beperken tot $^{1}/_{10}$ van de in artikel 2 en artikel 4, lid 1, kolom II, vermelde waarde en/of hoeveelheid, wanneer de goederen uit een andere Lid-Staat worden ingevoerd door personen die hun verblijfplaats hebben in het grensgebied van de Lid-Staat van invoer of in dat van de aangrenzende Lid-Staat, door grensarbeiders of door het personeel van de in het internationale verkeer gebruikte vervoermiddelen.

Voor de onderstaande produkten kunnen de vrijstellingen evenwel worden beperkt tot de volgende grenzen:

a) tabaksprodukten:

sigaretten	40 stuks
of	
cigarillo's (sigaren die per stuk niet meer dan 3 gram wegen)	20 stuks
of	
sigaren	10 stuks
of	
rooktabak	50 gram

▼M1

b) alcoholische dranken:

— gedistilleerde en alcoholhoudende dranken met een alcoholgehalte van meer dan 22º	0,25 liter
of	
gedistilleerde en alcoholhoudende dranken, aperitieven op basis van wijn of van alcohol, met een alcoholgehalte van ten hoogste 22º; mousserende wijnen, likeurwijnen	0,50 liter
en	
— niet-mousserende wijnen	0,50 liter

2. De Lid-Staten kunnen de waarde en/of hoeveelheid van de voor vrijstelling in aanmerking komende goederen beperken, wanneer deze uit een derde land worden ingevoerd door personen die hun verblijfplaats hebben in het grensgebied, door grensarbeiders of door het personeel van de in het verkeeer tussen derde landen en de Gemeenschap gebruikte vervoermiddelen.

3. De Lid-Staten kunnen de waarde en/of de hoeveelheid van de voor vrijstelling in aanmerking komende goederen beperken, wanneer deze uit een andere Lid-Staat worden ingevoerd door leden der strijdkrachten van een Lid-Staat, met inbegrip van het burgerpersoneel, alsmede van de echtgenoten en kinderen te hunnen laste, die in een andere Lid-Staat zijn gestationeerd.

4. De in de leden 1 en 2 bedoelde beperkingen zijn niet van toepassing wanneer de daarin genoemde personen het bewijs leveren dat zij zich buiten het grensgebied begeven of dat zij niet terugkeren uit het grensgebied van de aangrenzende Lid-Staat of van het aangrenzende derde land.

Deze beperkingen blijven evenwel van toepassing op grensarbeiders en het personeel van de in het internationale verkeer gebruikte vervoermiddelen wanneer zij goederen invoeren ter gelegenheid van een verplaatsing in het kader van hun beroepsbezigheden.

5. Voor de toepassing van de in de leden 1, 2 en 4 bedoelde bepalingen dient te worden verstaan onder:

— grensgebied, een gebied waarvan de breedte maximaal vijftien km in rechte lijn, gemeten vanaf de grens van een Lid-Staat, mag bedragen. Elke Lid-Staat moet evenwel gemeenten welke gedeeltelijk binnen het grensgebied vallen, in hun geheel tot dat gebied rekenen;

— grensarbeider, ieder die zich voor zijn gewone werkzaamheden op werkdagen naar de andere zijde van de grens dient te begeven.

▼B

►M1 6. ◄ De Lid-Staten kunnen de goederen van de posten 71.07 en 71.08 van het gemeenschappelijk douanetarief van vrijstelling uitsluiten.

►M1 7. ◄ De Lid-Staten kunnen de bij artikel 4, lid 1, sub a) en d), bedoelde hoeveelheden beperken voor reizigers die uit een derde land een Lid-Staat binnenkomen.

Artikel 6

►M1 1. ◄ De Lid-Staten treffen passende maatregelen om te voorkomen dat leveringen aan reizigers die in een Lid-Staat hun woonplaats of hun gewone verblijfplaats, dan wel het centrum van hun beroepsbezigheden hebben en van de in deze richtlijn vervatte regeling gebruikmaken, van belasting worden ontheven.

▼M2

2. Overminderd de regeling welke van toepassing is op de verkoop vanuit onder douanetoezicht staande verkoopinrichtingen in luchthavens en op de verkoop aan boord van vliegtuigen, nemen de Lid-Staten de nodige maatregelen ten aanzien van de verkoop in de kleinhandelsfase ten einde het, in de gevallen en onder de voorwaarden die in de leden 3 en 4 zijn vastgesteld, mogelijk te maken dat ontheffing van omzetbelasting wordt verleend voor leveringen van goederen welke de reizigers bij het verlaten van een Lid-Staat in hun persoonlijke bagage meevoeren. Van accijnzen mag geen enkele ontheffing worden verleend.

▼M1

3. Ten aanzien van reizigers die hun woonplaats of hun gewone verblijfplaats buiten de Gemeenschap hebben, heeft elke Lid-Staat de bevoegdheid de grenzen en de wijze van toepassing van de belastingontheffing vast te stellen.

Voor reizigers die hun woonplaats of hun gewone verblijfplaats, dan wel het centrum van hun beroepsbezigheden in een Lid-Staat hebben, is belastingontheffing slechts toegestaan voor voorwerpen waarvan de waarde voor elk voorwerp afzonderlijk, inclusief belastingen, hoger is dan het in artikel 2, lid 1, vermelde bedrag.

▼M2

De Lid-Staten kunnen hun ingezetenen van de belastingontheffing uitsluiten.

▼M1

4. De belastingontheffing is afhankelijk:

a) voor de in lid 3, eerste alinea, bedoelde gevallen, van de overlegging van een exemplaar van de factuur of, in plaats daarvan, van een ander bewijsstuk, waarop door de douane van de Lid-Staat van uitvoer is aangeduid dat de goederen zijn uitgevoerd;

b) voor de in lid 3, tweede alinea, bedoelde gevallen, van de overlegging van een exemplaar van de factuur of, in plaats daarvan, van een ander bewijsstuk, voorzien van een aanduiding inzake definitieve invoer van de douane van de Lid-Staat of van een andere op het gebied van omzetbelasting bevoegde instantie van deze Lid-Staat.

5. Voor de toepassing van dit artikel dient te worden verstaan:

— onder woonplaats of gewone verblijfplaats de plaats welke als zodanig is vermeld in het paspoort, op de identiteitskaart of, bij gebreke daarvan, op elk ander identiteitsbewijs dat door de Lid-Staat van uitvoer als geldig is erkend;

— onder voorwerp een goed of groep van goederen welke gewoonlijk een geheel vormt.

▼M2

Artikel 7

1. Voor de toepassing van deze richtlijn geldt als „Europese rekeneenheid” (ERE) de rekeneenheid zoals die in het Financieel Reglement van 21 december 1977 ([1]) is gedefinieerd.

2. De voor de toepassing van deze richtlijn in aanmerking te nemen tegenwaarde in nationale valuta van de ERE wordt eens per jaar vastgesteld. De toe te passen koersen zijn die van de eerste werkdag van oktober; zij worden met ingang van 1 januari van het jaar daarop van kracht.

3. De Lid-Staten mogen de bedragen in nationale valuta, voortvloeiende uit de omrekening van de in ERE luidende bedragen als bedoeld in de artikelen 1 en 2, afronden met ten hoogste 2 ERE.

4. De Lid-Staten kunnen het tijdens de in lid 2 bedoelde jaarlijkse aanpassing geldende bedrag van de vrijstellingen onveranderd laten

([1]) PB nr. L 356 van 31. 12. 1977, blz. 1.

▼**M2**

indien de omrekening van de in ERE uitgedrukte bedragen van de vrijstellingen, vóór de in lid 3 bedoelde afronding, leidt tot een wijziging van de in nationale valuta uitgedrukte vrijstelling met minder dan 5 %.

▼**M1**

Artikel 7 bis

In het kader van het intracommunautaire verkeer nemen de Lid-Staten de nodige maatregelen om de reizigers in de gelegenheid te stellen, stilzwijgend of door een eenvoudige mondelinge verklaring de verzekering te geven dat zij zich houden aan de grenzen en de voorwaarden van de toegestane vrijstellingen.

▼**B**

Artikel 8

1. De Lid-Staten treffen de nodige maatregelen om deze richtlijn uiterlijk op 1 januari 1970 ten uitvoer te leggen.

2. Elke Lid-Staat stelt de Commissie in kennis van de maatregelen die hij voor de toepassing van deze richtlijn neemt.

De Commissie geeft deze inlichtingen door aan de overige Lid-Staten.

Artikel 9

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.